

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

291

Vragen van het lid **Özütok** (GroenLinks) aan de Ministers van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap en van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties over *het bericht «COC komt veel Friese scholen niet meer binnen»* (ingezonden 13 september 2019).

Antwoord van Minister **Van Engelshoven** (Onderwijs, Cultuur en Wetenschap), mede namens de Ministers voor Basis- en Voortgezet Onderwijs en Media en van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (ontvangen 8 oktober 2019).

Vraag 1

Kent u het bericht «COC komt veel Friese scholen niet meer binnen»¹?

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Deelt u de bezorgdheid over het feit dat het aantal gastlessen over de acceptatie van LHBTI'ers in de provincie Friesland met 60 procent is afgenomen? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 2

Het is opvallend dat het aantal gastlessen zo sterk is afgenomen. Dit hoeft echter niet direct te betekenen dat dit onderwerp onvoldoende aandacht krijgt op scholen. Scholen zijn vrij om te kiezen op welke manier ze aandacht besteden aan acceptatie van seksuele diversiteit. Dat kan tijdens de reguliere lessen seksuele voorlichting, maar ook als onderdeel van burgerschapsonderwijs, via toneel, projecten of gastlessen. Dit hoeft natuurlijk niet per se via gastlessen van het COC. Alle scholen zijn, op grond van het kerndoelonderdeel seksualiteit en seksuele diversiteit, verplicht om aandacht te besteden aan het respectvol omgaan met seksuele diversiteit. De inspectie ziet hierop toe.

Ik juich het toe dat ook provincies investeren in het vergroten van lhbti-acceptatie en veiligheid. Het is echter primair een taak voor gemeenten en de rijksoverheid. Via het programma Regenboogsteden steun ik gemeenten financieel. Regenbooggemeenten ontwikkelen lhbti-beleid op door hun zelf

¹ <https://www.lc.nl/friesland/COC-komt-veel-Friese-scholen-niet-meer-binnen-24699400.html>

gekozen thema's. In de praktijk blijkt dat vrijwel alle gemeenten die medefinanciering ontvangen aandacht hebben voor onderwijs, en vaak kiezen voor gastlessen van het COC. Gemeenten zijn hiertoe echter niet verplicht. De gedachte van het programma is juist dat op lokaal niveau het best de inschatting gemaakt kan worden welke interventies het meest effect hebben.

Vraag 3

Deelt u de mening dat het belangrijk is dat er voortdurend aandacht blijft in de samenleving en dus bij uitstek ook in het onderwijs voor de acceptatie van LHBTI'ers? Deelt u tevens de mening dat het hiervoor niet uit zou moeten maken of iemand in Amsterdam, Urk, Maastricht of Noardeast-Fryslân woont? Zo ja, hoe zou deze aandacht er in de praktijk minimaal uit moeten zien? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 3

Ja, die mening deel ik. Overigens hoeft dat niet te betekenen dat op alle scholen gastlessen door het COC gegeven worden. Scholen zijn vrij om te kiezen op welke manier ze aandacht besteden aan acceptatie van lhbtj-personen. Om leraren en scholen meer duidelijkheid te bieden over wat we van hen verwachten, wordt het kerndoelonderdeel seksualiteit en seksuele diversiteit herzien (onderdeel van de curriculumherziening). De ontwikkelteams zullen binnenkort hun adviezen op de negen leergebieden aanbieden aan de Minister voor Basis- en Voortgezet Onderwijs en Media. Mogelijk wordt een aantal kerndoelen op basis van deze adviezen aangepast. Dit neemt niet weg dat scholen ook in de toekomst de ruimte houden om zelf te kiezen welke methode of voorlichtingsmateriaal ze gebruiken, ook op het terrein van seksuele vorming, relaties en seksuele diversiteit.

Vraag 4, 5

Welke concrete afspraken zijn er gemaakt bij de overdracht van het LHBTI-beleid van de provincie naar de gemeenten?

Is het totale subsidiebedrag voor gastlessen en voor ander beleid ter stimulering van de emancipatie van LHBTI'ers alleen in Friesland verlaagd of speelt dit ook in andere provincies? Zo ja, wat is de feitelijke situatie in de andere provincies? Zo nee, hoe verklaart u de situatie in Friesland?

Antwoord 4, 5

Ik ben niet op de hoogte van afspraken over de overdracht van lhbtj-beleid van provincies naar gemeenten. Provincies en gemeenten zijn zelfstandige bestuurslagen. Het staat hen vrij provinciaal en lokaal lhbtj-beleid te voeren en daarover afspraken te maken. Provincies en gemeenten dienen daar dan zelf financiële middelen voor vrij te maken. Vanzelfsprekend juich ik het toe wanneer provincies en gemeenten met inzet van eigen middelen lhbtj-beleid ontwikkelen en daarover met elkaar afspraken maken.

Ik ondersteun de emancipatie van lhbtj-personen via gemeenten, via het programma Regenboogsteden (zie ook het antwoord op vraag 6).

Vraag 6

Hoeveel gemeenten in Nederland zijn regenbooggemeenten? Wat betekent dit concreet qua financiële steun vanuit de rijksoverheid? Hoeveel financiële steun geeft de rijksoverheid jaarlijks direct en indirect uit aan de emancipatie van LHBTI'ers op regionaal en lokaal niveau?

Antwoord 6

Er zijn 53 Regenboogsteden waarmee ik samenwerk. Deze gemeenten ontvangen € 20.000 per jaar (G4 € 50.000) voor de periode 2019–2022 om in te zetten op de verbetering van sociale acceptatie en sociale veiligheid van lhbtj-personen op lokaal niveau. De Regenboogsteden leggen het equivalent van dat bedrag bij aan cofinanciering.

Het is niet exact te bepalen hoeveel financiële steun de rijksoverheid geeft aan lhbtj-emancipatie. Via acht strategische partnerschappen werkt de Minister van OCW samen met maatschappelijke partnerorganisaties aan o.a. lhbtj-emancipatie. Het partnerschap van COC, Transgender Netwerk Nederland en NNID ontvangt bijvoorbeeld ongeveer twee miljoen per jaar. Maar bij sommige partnerschappen wordt zowel aandacht besteed aan de acceptatie van gendergelijkheid en de sociale veiligheid van vrouwen, als aan lhbtj-

emancipatie. Dit is bijvoorbeeld het geval bij het partnerschap van Movisie met verschillende migrantenorganisaties.

Graag verwijst ik ook naar mijn antwoord d.d. 27 november 2018 op vragen van uw Kamer van leden Bergkamp en Özütok over «Het bericht 53 steden tekenen intentieverklaring Regenboogbeleid» (Kamerstuk 2018D60327).

Vraag 7

Hoe stimuleert u de emancipatie van LHBTI'ers in gemeenten die (nog) geen regenbooggemeenten zijn?

Antwoord 7

Gemeenten kunnen zelf doelstellingen formuleren op lokaal lhbt-beleid en kunnen zich daarmee ook Regenboogstad noemen. Gemeenten met de ambitie om lhbt-beleid te ontwikkelen, kunnen daarnaast samenwerken met Regenboogsteden uit de regio. Op die manier kunnen zij ervaringen uitwisselen en samen optrekken in regionale projecten en activiteiten. Ook kunnen gemeenten de samenwerking opzoeken in de provincie. Iedere gemeente en provincie kan voor het lhbt-beleid gebruik maken van de Regenbooggids voor gemeenten en de handreikingen lhbt-beleid van Movisie. De Regenbooggids en de handreikingen bieden handvatten en een stappenplan waarmee een gemeente lokaal lhbt-beleid kan ontwikkelen, in samenwerking met lokale partners. Pink Link, de digitale nieuwsbrief van Movisie voor beleidsmakers en belangenbehartigers, biedt nieuws en informatie over landelijk en lokaal lhbt-beleid.

Vraag 8

Hoe wordt voorkomen dat LHBTI'ers in gemeenten waar weinig tot geen LHBTI-beleid wordt gevoerd in de knel komen bijvoorbeeld omdat zij zich niet geaccepteerd voelen?

Antwoord 8

Door samen te werken met de gemeenten uit de G50 probeer ik zoveel mogelijk burgers te bereiken. Daarnaast wordt de Regenboogsteden gevraagd om samen te werken met omliggende gemeenten, zodat een «olievlekwerking» ontstaat.

Vraag 9

Bent u bereid om met provincies en gemeenten in gesprek te gaan over het belang van het voortdurend aandacht hebben voor de belangen van LHBTI'ers? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 9

Ja dat ben ik al. De Regenboogprovincies werken samen in één netwerk. De inhoudelijke ondersteuning daarvan ligt bij Movisie. Daarnaast is er regelmatig overleg met gemeenten, die lokaal lhbt-beleid hebben.